

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računira naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje stev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 23.

V Ptuj v nedeljo dne 7. junija 1908.

IX. letnik.

Binkoštna pomlad.

„Pfingsten, des lieblich
Fest des Maien“...

Res je, — Božič, Velikanoč, Binkošti, vsi so prazniki svet vladujočega nauka, ki nam ga je podelil božanski trpin iz Nacareta. Ali vsak teh praznikov ima svoj značaj, svoje razlike, svoje veselje in svojo molitev.

Božič... Milo, mehko, južno noč vidimo pred svojimi duševnimi očmi. Na planjavi sedijo revni pastirji, ko se jim prikaže nebeški krilatec in jim oznanja veselo vest, — tam v hlevu, v revščini in med živalmi, v slami jasilic, se je rodilo božansko dete, pred katerim padejo par dni pozneje že trije kralji v prah... Praznik veselja je Božič, preznik izpolnjenih nad in želj. On se je rodil, na katerega je ljudstvo čakalo, on je prišel v to dolino žalosti, da jo reši iz spon poganstva in teme... In zdi se nam, da čutimo v Božiču zopet čustva pastirjev, veselih in prestrašenih, — zdi se nam, da smo tudi mi zopet rešeni vseh življenjskih težav in nadlog...

Vsa drugačna je Velikanoč: angelj smrti ji daje značaj! Temni flor se vleče čez zemljico, kajti On leži v grobu... Z Jezusom preživi naše srce britke urice zadnje večerje, — izpije kelih krvavega trpljenja na Golgoti do dna, — doživi trikratno izdajstvo sv. Petra, — čuti prokleti poljub Iškarijota in — umre na večnem križu... Solze devic so rosa za sveži grob božanskega mučenika. Prestrašeni se zbirajo njegovi učenci za zaklenjenimi durmi in dvomi se jim porajajo v duši. Ali — On, ki je Bog, jim je obljubil: „Jaz sem pri vas do konca dni“... Ali res? Da, res, res, — že je grob prazen. — On je vstal od smrti in jo premagal in dokončal odrešenje... In zopet veselje, zopet izpolnjene želje in nade, — hosinak, Krist je vstal!

Danes pa praznujemo dan cvetja, praznike Binkošti. Dan cvetja... Solnce že kaže svojo moč in gorki njegovi poljubi so poklicali cvetje, — vse je zeleno, pisano, vse duhti, vse vriska in poje, dišečo mrvo pelje živinica in v goricah cveti trta... Dan cvetja, — ravno v Binkošti obhajujemo vso božanstvo narave. Ako sedi človek tam kje v prostosti na zelenem griču pod košatim drevjem, daleč od hiš in prahu in dela, pred sabo dolino z potoki in črečtim grmovjem in s polji in njivami in goricami, — potem se dviga v njegovi duši tiha a vroča molitev. Tam nekje doni zvonček cerkve, ednakomerno, žalostno, — v cvetju, zelenju, v zraku in v solnčnih žarkih pa čutiš vzdih božji...

Dan cvetja... Okinčajmo svoje domovje z svežimi rožami, ti binkoštno solnce pa nam budi ljubezen in vero in mir v izsesanih naših srcih...

Politični pregled.

Politični polom? Wahrmondova zadeva je postala tako važna, da je od nje odvisen ves današnji politični položaj. Klerikalci so hoteli premagati prof. Wahrmonda in z njim prostost znanosti, prostost šole. Dosegli so, da je vlada

v Innsbrucku zaprla visoko šolo. Kot odgovor na to pa so stopili večeraj vsi študentje avstrijskih visokih šol v štrajk. Nikdo ne ve, kam dovede ta kriza. Ali odločiti se mora enkrat, ali ima klerikalizem vso moč in vso pravico na Avstrijskem, ali pa smo tudi naprednjaki ednakopravni. Tej odločitvi velja boj!

Novo postave. V ministerstvih izdelujejo zdaj načrte za 4 nove važne postave, in sicer: 1. Postavni načrt glede preskrbe za starost in onemoglost. 2. Postavni načrt glede financijelnega zasigurnjenja vodnih cest. 3. Postavni načrt glede prednagačbe davka na poslopja. 4. Postavni načrt glede novega davka na žganje. Prva postava, ki se tiče zavarovanja za starost in invalidnost, je na vsak način najvažnejša in jo ljudstvo pač težko pričakuje.

Zavarovanje proti požaru. Odsek v državni zbornici je sprejel sledeči sklep: „Vladi se naroči, da predloži državni zbornici postavni načrt glede vpeljave splošnega, obveznega zavarovanja proti požaru in to po posameznih deželah“. Ta sklep je pač zelo pomemben in bi bilo dobro, da bi ga vlada čimprej vpoštevala. Ves tisti denar, ki se ga plačuje zanes raznim judovskim zavarovalnim družbam, bi lahko ljudstvu ostal.

Za reguliranje potokov na Štajerskem so nastopili napredni poslanci Marckhl, Einspinner in dr. Hofmann pl. Wellenhof. Šli so namreč k poljedelskemu ministru dr. Ebenhochu in mu vse razložili. Posl. Einspinner je opozarjal na to, da je Mura v radgonskem okraju največje nevarnosti, medtem ko se vlada doslej še ni zmenila, da bi to nevarnost odstranila. Štajerska dežela je dala za ta dela že za 2 milijona kron več denarja nego vlada. Država je že davno 30% vseh troškov regulacijskih del dovolila, brez da bi prišlo do primerne zaključka. Za to je vlada odgovorna in vlada se bode imela tudi zagovarjati, ako se zgodi kakšna nesreča. Poslanec Marckhl zopet je označil razmere v pokrajinah Pesnice, ki kričijo po končni ureditvi. Potem so šli poslanci k ministru za notranje zadeve, da pospešijo nekatere melioracijske zadeve. Posl. Marckhl je pokazal na potrebo regulacije Savinje. Posl. Einspinner pa je govoril o melioracijskih delih na Štajerskem. Ministra sta obljubila, da bodeta vse te želje preiskala. Da bi le ne ostalo samo pri obljubi!

Vseslovenske fantazije. Te dni so odpotovali češki poslanec dr. Kramar, poljski Kliboviczki in „Žane iz Iblane“, župan Hribar v Petersburg, da si ogrejejo pri čaši vina in drugemu navdušenju svoje veselovansko srce... Stvar je malo smešna in malo resna. Gre se za tako zvano „slovensko vzajemnost“. Medtem ko se bijejo na Balkanu sorodni jugoslovanski narodi, ko peljejo Srbi in Hrvati strastni boj drug proti drugemu, vključ temu, da jih loči le vera, ko si ležijo Rusini in Poljaki tako v lasih, da se ne vstrajajo niti umora, — sapjari „Žane iz Iblane“ o združenju vseh slovenskih narodov. Resna je le binavščina teh ljudi. Doma se delajo, kakor da bi bili črno-rumeni do kosti, pri vsaki priliki pa pokažejo svoje veleizdajalsko srce. Pan-slavizem prvakov vseh strank se razvija in postaja nevaren...

Ogrska gnojnica. Toliko lopovov menda ne najdemo z lahko, kakor jih sedi v mastnih uradniških službah na Madžaronskem. Sodišče je šele pred kratkem odkrilo lumparije bivšega ministra Polonyi. Zdjaj pa poroča list „A nap“, da je ta bivši minister ustanovitelj trgovine z dekletam, da je odiral 13 let posestnice bordelov, da je bil zaščitnik zločincev in je zato z njimi profit delil, da se je udeležil pri neki veliki tatvini v Gradcu, da je ogoljufal ogrski kreditni zavod za 20.000 kron itd. In ta človek je bil — minister. Ja, ja, minister je bil, pa ne v kakšni azijski državi divjakov, ne, na Ogrskem je bil Polonyi minister. Košutov prijatelj je bil ta poštenjak. Die grossen Lumpen lässt man laufen...

„Jaz hočem svetu dokazati, da smo lahko izvrstni kristjani, brez da bi bili klerikalci.“

Cesar Jožef II.

Dopisi.

Dobje pri Planini. Župnik Vurkelc čečkari nekaj v zadnjem „slovenskem“ oziroma „lažnivem Gospodarju“ čez tukajšnega, desetkrat bolj poštenega gozp. nadučitelja in čez nekatere druge poštene može. Povemo Vam pa Vurkelc, ob kratkem in enkrat za vselej, da Vi le molčite, in pometajte pred svojim pragom, ker imate smeti čez glavo; namesto da bi si babe zaklepali v sobo in lagali, da so prišle iz Gornega grada po škapulir, vzemite rajši metljo v roke in pometajte! Mislite da je ljudstvo že pozabilo, da ste v Gornem gradu nočnega čuvaja Kolenca z revolverjem obstrelili in ga težko ranili? Da ste tukajšne farane ociganili dvakrat po 3000 K? Kdo je potem večji hudobnaž? Trkajte se na prsa in govorite sami sebi, da tukaj gotovo nihče! Ako je tukajšni krčmar Sapornik pri zadnjih obč. volitvah med drugim tudi sam sebe volil, ni storil a tem nobene hučobije; desetkrat nesramnejši ste bili Vi, ker ste skoz mesec dni pred volitvijo fehtarili glasove za sebe in je pri klerikalcih tudi šnops deloval. Vsaka smrdljiva koča ste obiskali in babe plavšali, naj Vam dajo pooblastilo za volitev. Ako je pa treba bolnike obiskati in previditi z sv. sakramenti, to pa ne storite, vključ temu, da je to Vaša prva in sveta dolžnost. Res lepi izgledi za katoliškega duhovnika! Če ne govorimo prav, težite nas, dokazov imamo dovolj, sicer pa spregovorimo o tem še več.

Napredni Dobočani.

Dobje pri Planini. Župnika Vurkelca smo zadnjič ponižno vprašali, zakaj ni tožil nemškega časnika, ki je pisal, da je kaplan Vurkelc hodil v Gornjem gradu ponoči k dekletom in da so ga fantje neko noč zasačili, pa se jim je v drvarnico skrnil. Namesto odgovora pa je napisal v „Slov. Gospodarju“ s pomočjo svojega gene-

aterim
ar ne
išem l
bčino,
corps-
co. Če
tako,
je po
žnik),
apan
noža
oko;
asti-
rova
dina
po-
blan-
van,
te,
ter-
je
več
ide
pri
ne
o-
za-
o-
i-
m-
ni
i-
i-
i-

ati sprte. Saj pa sv. družina vendar nič ni skrivila, da mora biti v arestu. Pa mi jim ne tega zamerili, če je sv. družina pod ključem, pa ker je kapela pri okrajni cesti in veliko ljudi mimo potuje, pa ne znajo ali je skladišče poharne brambore ali je res občinska ječa. V drugih občinah sedaj meseca maja imajo ljudje navado, da hodijo Marijo moliti in imajo kapele odprte. Naši klerikalni očetje pa še tega ne pustijo, da bi se kapelica občanom odprla, da ne bi bilo tako, kakor se godi judom, ker se hodijo jokati na jeruzalemsko zidovje... Sedaj pa z Bogom, gospod urednik; sedaj smo vam razodeli naše namere, da se bodo spominile besede našega Izrečarja, ki nas svari: Varujte se lažljivih prerokov, ki pridejo k vam v ovčji obleki, znotraj pa so zgrabljivi volkovi; po njih delih jih boste spoznali.

Podčetrtak. — Naš zdravnik, ki je po milosti božji se povzdignil ob enem na županski prestol, še vedno brezobzirno vlada nad svojo armado. No, sicer pa moramo vsekakor pripoznati, da je s svojo trmoglavostjo odjenjal v toliko, da se seje občinskega odbora ne začnejo več ob osmi, ampak že (1) ob — 7. uri zvečer. Seveda se naši kimovci tudi moderni odredbi spoštljivo klanjajo. Ta naš vladika pa se bore malo zmeni za slavne zastopnike naše občine, ne tudi za njih mnenja. Vedel si pa je pri skrbiti sovladarja. Ta mu pomaga s svojimi nasveti v važnih stvareh iz zadrege in edino mnenje in beseda tega svetovalca so za našega župana v vsem odločilna. Vprašali boste: „Kateri je neki, ki ga je doletela čast sedeti ob vnožju prestola našega ljudomilega vladarja in gledati njemu v obraz?“ — Prvega prvaškega pokolenja je, vdova polna najlepših nad in upov, ki se zrcalijo v divno krasnih licih rožnate barve naše, povsod dobro znane baronice. — Toraj pomemben zastopnik nežnega spola. Ta vdova baronica pa se vtika v vse stvari, ki njo prav nič ne skibe in umevno toraj — da jo vse sovražijo kakor vrano. Polna človekoljubja in dobrozarnosti, pomaga v zadregi se nahajajočemu, proti zagotovitvi izdatnih obrestij. Tak nesrečnik, katerega je prignala največja sila k baronici, se mora sedaj brezpogojno ukloniti njenim odredbam, ja celo kontrolo nad želodcem tega reveža, si pridržijo ta prvaška dama kot neovržljivo pravico, dokler se ne reši zopet klešč te pijavke. Naš župan dr. Breschar, kot izvrsten psiholog je pa takoj spoznal, da dišijo baronico skrivni talenti — katerih izkoriščati bilo bi dobro. Hitro toraj na delo! Povzdignil je baronico zraven še na prestol kot sovladarko. Bog živi toraj za plemeniti parček, ki se tako velikodušno žrtvuje za procvit naše občine! Poročiti še moramo, da naš „purgermajster“ kaj rad kali nočni mir. Vsled tega se je prenela c. k. postaja iz poslopja, v katerem dr. Breschar po noči najbrže prebira zgodovino starih padrov, in se nastanila v zgornjem delu našega trga. Opisati hočemo prihodnjič tega tako nenadoma našemu trgu postalega vladiko dr. Brescharja kot zdravnika. Sicer ne glede njegove zdravniške usposobljenosti, pač pa njegovo humanitetno občevanje s svojimi klienti.

Narodnjaki.

Iz Črešnic v kuniškem okraju. V svojem časniku si župnik Ogrizek podstopi predrzno trditvi, da so to že zdravnej ovržene laži, da bi on kedaj bil v Črešnicah brez dovoljenja iz cerkvenega lesa drva prodajal. Tedaj to, kar cela fara ve in je pričla, in se mu je konečno uradno prepovedalo, se duhovnik Ogrizek ne sramuje ponovljajno in trdovratno vtajiti! Pa kakor se slahi in bere, si on to pravico že tudi v Dramljah prilastuje. Tembolj pa ko Ogrizek to dejstvo taji, tembolj on sili, da se mu dokaz vnovič ponovi. — Drugič kdor se njemu kot samemu Bogu brezpogojno ne ukloni, ali celo zoperstavi, tistega župnik Ogrizek kar za umobolnega, znorelega i. t. d. povsod razglašuje in ga v preiskovanje k sodniji tira. Tako je nekatere ta usoda v Črešnicah zadelo, pa tudi v Dramljah po Ogrizeku ne bo lahko izostala. Tretjič dokazano pa je, da je ravno Ogrizek zbog same prenapete domišljije kot duhovnik, kojemu bi se ne smelo ničesar nasprotovati, na umu bolan in toraj čez mero prevzetan in brezpogojno zapovedujoč, kojo slabost in strast ne le vsi in povsod z njim občujoči župljani, temveč tudi

njegovi predpostavljeni prebričko čutijo! — Pa kakor se morajo celo najvišji zapovedniki vdati in se po ljudstvu ravnati, tembolj se bo moral tudi župniček Franček Ogrizek ponižati, če bo hotel v lepem miru in po poklicu živeti, ne pa se kot najbolj svetega in ljubeznivega hlinit.

St. Jakob v Rožni dolini. Dragi bralci „Starca“, vam je St. Jakob že dobro znan in tudi mi naprednjaki poznamo tukajšno črno drubal. Dne 28. maja je bil v „narodnem domu“ neki slavn zbor. Tam je bilo nekaj mož, kateri so bili pri staremu županu Kobentarju v občinskemu odboru in tudi par novakov. Bil sem tudi jaz zraven. Seveda g. Ražun ne sme izostati. Strahansko se je govorilo, ker je bilo že proti polnoči in so bili že vsi do vrha narkani. Da boste pa čitatelji „Starca“ vedeli, hočem vam par imenitnih govorov od teh slavnih možakov napisati. — 1. govor seveda Ražun! Rekel je m. dr. „Skoraj bi obupal ali obnemogel, če bi ne videl še en par mož okoli mene; nič ne de, če sem obrekovan, nič ne de, če pravijo „Hetzpaffe von St. Jakob“, nič ne de, če pravijo, da sem lažnik; saj ne čutim, ker imam predebelo kožo. Za materni jezik se bomo borili in za naš narod“. Vpil je, da so se kar sline cedile in je bil že čisto brez glasu. Potrebnejše bi bilo, da bi bil naredil pridigo dopoldne pri drugi sv. maši, ko je bila polna cerkev ljudi! 2. govor župana Mayerja: „Resnica je, da se je v St. Jakobski občini steber podrl, ker je bil spokan, ker je stal slabo, ker je bila votlina. Tega nismo krivi mi, tega ni kriv občinski svet, ampak tega je Kobentar sam kriv, da je telednil; zavolje tega nam ni treba obupati, ker imamo en drugi steber in to so naš župnik Ražun“. Hmhm! Jaz pravim da na tak steber, kateri že leži, ni treba več podpirati, in tudi mislim, da ta drugi steber tudi ne bo stal dobro, ker je ta steber stal več let zraven podrtega stebra. Tako pazite tudi na drugi steber, vi prvaki, z obema očesoma ne pa kaj z enim ali pa z nobenim... No, tako pridemo do 3. govora, ki ga je držal mežnar Lepuschitz. Rekel je: „Zahvaljujem za to čast in izročim besedo drugemu, ker vsled svoje boleznine morem govoriti. Govorilo se je o neki ovčici, katera se je od nas odletela in ta je bila krščena po imenu Anton Jelenik“. Mežnar v St. Janžu, to ja ni res! Zakaj se je ta ovčica odletela? Zato, ker sta Tone in Grill vprašala in razjezila Nagelna Matevža, kje je račun in kje je denar od kraja St. Jakob. Zato je bilo tako veselje, ko so se zgubljene ovčice zopet pridružile, da je od samega veselja Grill v mizo bil in 4. govor držal tako-le: „Zelo dobro se meni zdi in veseli me, da ste me k tem zboru ali k tej seji povabili, ker je tako zanimivo; in zdaj če župnik zahtevajo, da pride vsak narodnjak v „narodno gostilno“ in če je mogoče vsak večer in če župnik zahtevajo, tako pridite vsi!“ — Bog se vsmili takih govorov, če bi jih mogel večkrat slišati... Toraj borili se bomo! Naprednjaki bodimo pripravljene, in ti, Kobentar, čitaj to številko, ker imeli so te prvaki, tvoji nekdanji največji lakaji, pod klopi! Ne zamerite, čitatelji, ker je slabo sestavljeno, kajti govorjeno tudi ni bilo boljše... Več naprednjakov.

Bistrica v Rožu. Tukajšne občinske volitve, ki so se pred kratkem vršile, in so končale s popolno zmago naprednjakov, pokazale so tudi nekatere uradniške gospodeke v pravi luči. Gre se za dva uradnika davčne oblasti, ki sta v volilni borbi tako strankarsko za prvaške klerikalce delovala, da pač nimata več pravice, imenovati se zaupljive državne uradnike. Vso njuno postopanje je kazalo jezuvitično skrito strankarstvo za črnuhe. Naprednjaki smo napravili enkrat poskus, da bi po privatni poti na c. k. davkariji v Borovljah nekaj glede davčnih predpisov izvedeli. Ali prvaški gospod Hotujec je takoj sitno pričel izpraševati: „Ali ste zastopnik javne oblasti“ itd. Prvaki pa so bili nabasani z informacijami o najmanjših davčnih zadevah in so se pri reklamiranju kakor tudi pri volilnem prizivu z njimi bahali. Sklicevali so se tudi naravnost na c. k. davčni urad v Borovljah. Mi torej ne vemo, ali pomenita črki „k. k.“ = kaiserlich-königlich, ali pa = klerikal-konservativ! Uradne osebe imajo interese vseh davkoplachevalcev varovati in je tako strankarsko postopanje naravnost kaznjivo. Sicer pa dajete ti

prvaški uradniki ljudem tudi „pojasnila“, ki napravijo v nejasnih glavah še več nezadovoljnosti, nezaupanja in sovražtva proti Nemcem in Nemcem prijaznim naprednjakom. Kaj pomeni n. p. to, Vi famozni g. Hlebšar ali pa Vi Hotujec, da označita davčno svoto kranjske industrijske družbe ljudem vedno nižje, kakor znaša resnično? S tem prinašata c. k. okrajno glavarstvo v besedičenje, kakor da bi oddalo strankarsko sodbo, ker je v tej zadevi po temeljiti preizkavi za naprednjake odločilo. Poleg tega se hujska s takim počenjanjem ljudi, ki iščejo tam nedovoljena pojasnila in se zaletavajo potem z glavo v zid; te bebci se sklicavajo potem vedno na informacije, ki jih dobijo pri c. k. davčnem uradu v Borovljah. Kaj pomeni nadalje to, ako se mora čakati pri c. k. davkariji na prepise v posestniških zadevah celo leto dolgo, ako se gre za naprednjaka? Pred kratkem pa se je nekemu do kosti črnemu klerikalcu, ki si je pridobil posestvo, ta prepis takoj naredil! To je strankarstvo, pri oblasti pa bi moralo veljati nestrankarstvo! Ne vemo, kaj dobiva g. Hlebšar za to počenjanje od črnuhov. Mož je itak dekle za vse — pomagač za črnuhe, „kormeister“ nekega pevskega društva, zavarovalni agent itd. Vemo pa, da se mož od občin pusti plačevati za stvari, katere se pri drugih uradih brezplačno preskrbi. Mi pa nočemo nadalje trpeti, da bi uradniki, ki širijo nezaupanje ravno največjih davkoplachevalcev, našim političnim nasprotnikom pri njih ruvanju pomagali. Posvetili bomo odločno v ta brlog! Vun z krtovi, da ostanejo naši travniki čisti! C. k. finančna direkcija naj bi take škodljive uradnike odstranila, kajti drugače si bomo na drugi način pomagali. Proč z njimi!

Ob priliki

60 letnice našega cesarja
se priredi dne 18. junija 1908 ob 4 uri popoldne
veliko ljudsko
tombolo v Ptuj.
v mestnem parku.

Manogo dobitkov. Dobre pijače in jedila. Postavljeno bodejo barake.

Dobiček se porabi v dobrodelne namene.

Novice.

Klerikalni poštenjaki. Glavni list vseh slovenskih klerikalcev je ljubljanski dnevnik „Slovenec“. List je pisan od duhovnikov, — duhovniki ga naročajo, razširjajo, priporočajo, — duhovniki pravijo, da bode vsakdo večni blagor izgubil, ako ne naroči „Slovenca“. Ali besedo o „resnici, hčerki božji“ ta list ni nikdar poznal. Vsaka številka prinaša toliko zavijanj; jezuvitskih lažij, faroških predrznostij, da se človek vpraša, je-li pišijo „Slovenca“ s tinto ali z gnojnico. Naravno, da je „Slovenec“ tudi mnogokrat tožen. Zdaj ga toži dr. Gregorin iz Trsta. Gregorin je sam prvak in zagrižen nazadnjak. Ali „Slovenčevci“ menijo, da je še premalo črn, in so ga zato blatili z navadnimi svojimi lažmi. Dr. Gregorin je vsled tega tožil in napisal obnem sledeče zanimive vrstice: „Samo s tožbo zamorem listu odgovarjati, ki je dosegel v častikraji rekord ne samo na Slovenskem, temveč v Avstriji sploh. Kajti v zadnjem času se je vložilo proti „Slovencu“ 13 tožb zaradi žaljenja časti. V 10 slučajih je prosil „Slovenec“ za odpustanje in je vse prekalcal ter se s tem kazni izognil, 3 tožbe pa je bil glavni list slovenskih duhovnikov v zadnjih mesecih 13 krat zaradi žaljenja časti kovanje prekalcal, da je torej ta list resnično prekosil vse čunje v lopovski umazanosti! Fej!

Mladina. — ta je bodočnost! Že v starih časih so priznali ta nauk in višek državne modrosti je bila dobra vzgoja mladine. Občudovati moramo, koliko so žrtvovali n. pr. staroveški Grki za vzgojo svoje mladine... Kako je danes? No, — i danes čujemo vabljuje glasove za mla-